

Bestaat God?

Kan het bestaan van God wetenschappelijk worden bewezen?

Kunnen wij de oorsprong der dingen relateren aan de scheppingskracht van God of is evolutie toch nog de enige aanvaardbare verklaring van alle dingen?

Kunnen we achterhalen of God denkvermogen bezit en dat Hij de Schepper is van hemel en aarde en het leven? Is het rationeel om in God te geloven of is God louter een mythe, een uitvinding stammend uit een onwetend, bijgelovig verleden?

Het is tijd om de waarheid onder ogen te zien en de zekerheid van Gods bestaan aan de hand van bewijsmateriaal aan te tonen.

In Readers Digest van maart 2005 is het resultaat van een enquête over religie verschenen met als titel "Ons Geloof In God", waarin aan 8657 Europeanen in 14 landen vragen werden gesteld zoals: Gelooft u in God? Gelooft u in een leven na de dood? Hebben we het geloof nodig om het verschil tussen goed en kwaad te bepalen? Draagt Godsdienst bij tot een betere wereld?

Ondanks het seculiere tijdperk en de periode van ontkerkelijking waarin wij leven, gaven zeven van de zeventien ondervraagden aan dat ze inderdaad in God geloven. Maar er werden grote verschillen geconstateerd in Europa. Streng Katholieke landen zoals Polen (97%), Portugal (90%) scoorden hoog, terwijl landen als Nederland (51%) en Tsjechië (37%) tot de laagst scorende landen behoorden. In datzelfde artikel is Nederland volgens Hijme Stoffels godsdienstsocioloog aan de Vrije Universiteit in Amsterdam bestempeld als één van de minst religieuze landen ter wereld, omdat men in Nederland na de verzuiling een sterke afkeer ontwikkeld heeft jegens religieuze kaders en instituten. Bovendien beschikken de Ne-

derlanders over de vrijheid van meningsuiting en het recht om te kiezen en dus ook het recht om niet in God te geloven. Dit element is volgens Stoffels missende in niet-westerse culturen, waar het bestaan van God van zelfsprekend is.

Twee uiteenlopende opvattingen

In de wetenschap zijn er twee uiteenlopende opvattingen over het ontstaan der dingen. De eerste opvatting stelt dat alles is ontstaan door toeval en wordt de evolutietheorie genoemd. De tweede opvatting staat hier haaks op en stelt dat het bestaan wordt verklaard door het doelgerichte ontwerp van een intelligent wezen (Intelligent Ontwerptheorie). Totnogtoe is het in Nederland en andere westerse landen intellectueel gangbaar om de evolutieleer te aanvaarden in plaats van de schepping door een Intelligent Ontwerp. In de wetenschap en het hoger onderwijs heeft deze doctrine algemeen ingang gevonden. Zelfs vele officieel christelijke kerkgenootschappen hebben deze evolutieleer, zij het passief, overgenomen. De grote meerderheid van hen die de evolutieleer hebben aanvaard zijn tot deze aan-

vaarding gedreven in het voortgezet onderwijs. Men beschouwt evolutieleer als een kenmerk van wetenschappelijk denken en men krijgt een stempeel van onwetendheid of intellectuele zwakte als deze hypothese in twijfel wordt getrokken.

Iemand gelooft over het algemeen wat hij gelooft, omdat het hem is geleerd of omdat het in zijn maatschappelijke milieu is geaccepteerd. Men wil ergens bijhoren. Men loopt vaak mee met de groep. Met andere woorden: men neemt meestal achteloos dingen aan zonder nader onderzoek of bewijs.

Gelukkig is er een verschuiving gaande in de wetenschappelijke wereld in het basisconcept, van evolutietheorie naar Intelligent Ontwerptheorie. Darwin één van de grondleggers van de evolutietheorie, stelde zelf in zijn boek 'On The Origin Of Species' dat indien er organen zijn die niet via opvolgende kleine modificaties zouden hebben kunnen ontstaan, de theorie in duigen zou doen vallen. Micheal J. Behe in zijn boek: "Darwin's black box: The biochemical challenge to evolution (1996)" toont aan dat de complexiteit van cellen en organen

niet door modificaties tot stand kunnen komen. Hij beweert dat als Darwin deze complexiteit zou hebben gekend, hij zijn theorie zou hebben opgegeven.

Bewijs van een Schepper

Er zijn vele godsdiensten en vele goden. Welke van deze goden kunnen we opeisen als God en hoe weten wij dat Hij bestaat?

Er zijn goden die door mensenhanden werden gevormd uit hout, steen of ander beschikbaar materiaal. Deze goden zijn gevormd vanuit de menselijke verbeelding en gebrekkige menselijke redeneringen. Sommigen aanbidden de zon of andere levenloze voorwerpen uit de natuur. Deze goden zijn louter menselijke voortbrengsels en derhalve aan de mens ondergeschikt.

Wij zijn op zoek naar Degene Die de mens heeft gemaakt en niet andersom.

Wij zijn op zoek naar Degene die het scheppingswerk deed, Die alles wat bestaat tot bestaan heeft gebracht, met inbegrip van alles wat ten onrechte "god" wordt genoemd. Wij zijn op zoek naar Hem die alle materie, natuurkrachten en energie schiep, die alle natuurwetten schiep en in werking stelde, die het leven schiep en een deel ervan met intelligentie begiftigde - Hij is God die niet met mensenhanden is gemaakt!

Hij moet superieur zijn aan alles wat "god" wordt genoemd.

Wij zullen zien dat de SCHEPPING het bewijs is van Zijn Godheid.

De evolutietheorie verschaftte de atheïst een misleidende verklaring van een schepping zonder Schepper. De evolutieleer bleef echter in gebreke bij het geven van het ultieme bewijs van hoe het leven is geëvolueerd uit levenloze materie, van eenvoudige levensvormen tot zeer complexe soorten als de mens.

Materie heeft niet altijd bestaan

Één ding staat wetenschappelijk vast: materie heeft niet eeuwig bestaan. De ontdekking van en onderzoek naar radioactiviteit hebben bewezen dat materie niet eeuwig heeft bestaan! Spoedig na de ontdekking van Radium (Madamme Curie 1898) kwam aan het licht dat radioactieve elementen zoals Radium en Uranium straling afgeven

en zich volgens een desintegratieproces, dat we radioactief verval noemen, uiteindelijk tot Lood vervallen. De tijdseenheid voor het verval wordt aangegeven met de halveringstijd. Dat is namelijk de tijd benodigd om de helft van de oorspronkelijke hoeveelheid over te houden. Voor Radium is deze tijd ca 1600 jaar. Voor Uranium (²³⁵U) is dat ca. 703,8 miljoen jaar.

Na 1600 jaar is de helft van de hoeveelheid Radium overgebleven. Na nog eens 1600 jaar is er nog een 1/4 deel van het oorspronkelijk Radium, na weer 1600 jaar 1/8, enz.

Het feit dat Radium en andere radioactieve elementen niet uitgestraald zijn, toont aan dat het universum NIET eeuwig heeft bestaan. Als deze elementen ALTIJD AL hadden bestaan zonder een beginpunt in de tijd zou de "levensperiode" van radioactieve ele-

Leven kan niet spontaan voortkomen uit dode materie. Het vergt een hoge intelligentie van een levend wezen om leven uit dode materie te scheppen!

menten lang geleden al voltooid zijn geweest en tot Lood zijn gedesintegreerd. Er was dus een tijd in het verleden dat deze elementen niet bestonden. Dit is een definitief wetenschappelijk bewijs dat materie niet eeuwig heeft bestaan!

Materie is ook niet geleidelijk uit het niets ontstaan. Op een bepaald moment brak er een tijd aan dat deze elementen tot bestaan kwamen. Er moet een zekere macht of iemand zijn geweest die een ogenblikkelijk ontstaan (c.q. schepping) veroorzaakte.

Er is een oorzaak voor ieder gevolg. Zo is de voornaamste oorzaak voor het ontstaan van materie een zekere macht of iemand die verantwoordelijk is voor het ontstaan ervan.

Leven komt voort uit leven.

Hoe is het leven ontstaan?

De wet van Biogenese berust op de

fundamentele waarheid dat LEVEN alleen kan voortkomen uit reeds bestaand leven. Leven kan niet spontaan voortkomen uit dode materie.

Het vergt een hoge intelligentie van een levend wezen om leven uit dode materie te scheppen. De mens met al zijn vermogen om te denken en te redeneren is op dit moment niet in staat om een eenvoudig ééncellig diertje te vervaardigen uit dode materie, dat zich kan voortbewegen en voortplanten, laat staan om wezens te vervaardigen die superieur zijn aan de mens zelf. Mensen kunnen wel huizen bouwen uit materie, auto's, computers maar toch blijft de mens, die de intelligentie en kracht bezit om deze zaken uit te denken en te vervaardigen superieur aan zijn eigen producten.

Als de mens niet in staat is om iets uit te denken, maken, bouwen of verwe-

zenlijken dat qua intelligentie en bekwaamheid superieur is aan de mens en zijn verstand, hoe komt het dan dat de mens kan geloven dat enige macht of kracht met minder intelligentie zoals de evolutieleer dat leert (dode materie uit de oerknaltheorie), de mens heeft voortgebracht?

Indien wij niet in een superieure God geloven dan blijft als enige alternatief te geloven dat iets geringer dan de menselijke intelligentie ons heeft voortgebracht.

Domme doelloze onintelligente natuurkrachten of toeval kunnen niet een gebouw als de Rembrandttoren in Amsterdam vervaardigen.

Toch beweren evolutionisten dat een ééncellig diertje dat nota bene voor de mens moeilijker is om te vervaardigen dan de Rembrandttoren, uit het niets is ontstaan tengevolge van oerkrachten zonder enige vorm van intelligentie.

U als Schepper

Stelt u zich eens voor dat u de schepende kracht, de intelligentie en het vermogen zou bezitten om alles te kunnen maken en tot stand te brengen wat uw verstand maar zou ontwerpen en wensen. Veronderstel vervolgens dat u het op u nam om een onbegrensd universum te ontwerpen, te scheppen, vorm te geven en in beweging te brengen - met planeten, zonnen en sterren-

stelsels in al hun pracht. Op één van de planeten zou u de juiste omstandigheden creëren om alle levensvormen die op onze planeet voorkomen te maken en te onderhouden. Denkt u dat uw verstand tegen deze taak opgewassen is? De mens is niet in staat om dit te kunnen doen.

Is het dan rationeel om te geloven dat enige macht of kracht, die zelfs geen menselijke intelligentie bezit, het ontzagwekkende universum dat we om ons heen zien heeft uitgedacht, ontworpen, geschapen, gevormd samengesteld en in beweging gezet?

Of dat het universum uit louter toeval is ontstaan?

Het vergt de allerhoogste intelligentie om materie te scheppen, leven te maken en het universum te maken en in stand te houden.

God openbaart Zichzelf

Als God een werkelijkheid is, waarom openbaart Hij Zich dan niet aan ons op een manier die iedere twijfel over Zijn bestaan wegneemt?

In werkelijkheid heeft Hij dit al vele malen gedaan. Verslagen van ooggetuigen die contact met Hem hadden, zijn opgetekend en voor ons bewaard in de Bijbel. Maar stelt deze gedocumenteerde getuigenis sceptici en spotters tevreden? Dat is nooit gebeurd en het zal ook niet gebeuren.

Wat zou ervoor nodig zijn als God de uitdaging aannam telkens Zijn bestaan te bewijzen? Zou Hij Zich aan iedere mens die ooit is geboren moeten vertonen en wonderen verrichten? Maar zelfs dat zou misschien niet genoeg zijn om iedereen tevreden te stellen. Lang geleden besloot God degelijk bewijs te verschaffen - in de vorm van Zijn werk, menselijke getuigen en vervulde profetie - dat Hij de levende, intelligente Schepper van het universum is. Dit bewijs is dwingend, krachtig en redelijk voor wie een oor heeft om te horen en een oog om te zien. Maar iedereen heeft een keuze. Men kan het bewijs onder ogen zien, of men kan ermee spotten.

Laten wij het verslag van de Schepper en Gods openbaringen van Zichzelf aan de mensheid eens onderzoeken. God wandelde en sprak met Adam en Eva. Tijdens hun nauwe relatie met

Hem kregen zij specifieke richtlijnen (Genesis 2:15-17; 3:2-3). Zij besloten echter Hem niet te gehoorzamen en probeerden zich voor Hem te verbergen (Genesis 3:8-10).

Later nam God de tijd hun zoon Kaïn wegens diens egoïstische en onredelijke boosheid te pogen tot rede te brengen (Genesis 4:5-7). Kaïn verwierp Gods advies en vermoordde zijn broer Abel (vers 8). In plaats van oprecht spijt te hebben van wat hij had gedaan ging Kaïn "weg van het aangezicht des Heren" (vers 9-16).

God sprak met de gelovige Noach (Genesis 6:13). Noach was anders dan de anderen aan wie God verschenen was. Hij volgde Gods instructies op (Genesis 7:5). Dit gold ook voor Abraham. God verscheen persoonlijk aan Abraham en voerde bij verscheidene gelegenheden gesprekken met hem (Genesis 12:1, 7; 13:14-17; 17:1-3). Gods bereidheid zich aan Mozes en het volk van het oude Israël te openbaren is in het bijzonder van belang. „En de Here sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals iemand spreekt met zijn vriend" (Exodus 33:11). God trachtte met de Israëlieten een soortgelijke rechtstreekse relatie aan te gaan. Mozes schreef op wat er gebeurde: „Van aangezicht tot aangezicht heeft de Here met u gesproken op de berg uit het midden van het vuur - ik stond te dien tijde tussen de Here en u om u het woord des Heren mede te delen, want gij vreesdet voor het vuur en gij kwaamt de berg niet op" (Deuteronomium 5:4-5).

Zij smeekten om meer afstand. Zij wilden zelfs Zijn stem niet horen. „En het gehele volk was getuige van de donderslagen, de bliksemstralen, het geluid van de bazuin en de rokende berg. Toen het volk het zag, beefde het en bleef van verre staan. En zij zeiden tot Mozes: Spreek gij met ons dan zullen wij horen; maar God spreek niet met ons, opdat wij niet sterven" (Exodus 20:18-19).

God wilde op het volk indruk maken met Zijn grootheid, zodat zij zouden weten dat Zijn wetten moeten worden gehoorzaamd. Maar zij zagen Hem als een bedreiging. Zij verzochten dat God zich in de toekomst alleen door

Zijn profeet zou openbaren. Vanaf die tijd heeft God dat verzoek ingewilligd. Hij openbaarde Zich aan het oude Israël door Zijn geroepen en uitverkoren profeten. Hij zond hen om Zijn volk te waarschuwen en hen aan te moedigen Hem trouw te blijven. Maar hun boodschappen werden genegeerd en het volk liet velen van de profeten een marteldood sterven

Gods aanwezigheid is aan de mens

Het was niet Gods idee zich te verwijderen en schijnbaar ongenaakbaar te zijn. Het was de keuze van de mensheid. Vanaf het begin van het bestaan van de mens heeft God de mensen vrijheid van keuze gegeven. Hij laat ons kiezen of wij in Hem willen geloven, de kennis die Hij openbaart te aanvaarden en te gehoorzamen - of niet. God heeft Adam en Eva niet gedwongen zijn instructies te volgen. Zij kozen in vrijheid het niet te doen. De mensheid heeft sindsdien de gevolgen van die noodlottige keuze steeds ervaren. Evenmin dwong God het oude Israël Hem te gehoorzamen. Hij heeft de Israëlieten een duidelijke keuze geboden: „Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht" (Deuteronomium 30:19).

Met eigen oren hebben zij God vanaf de berg Sinaï de Tien Geboden horen uitspreken. Op hun uittocht uit Egypte waren zij getuigen van het ene wonder na het andere. Toch waren de Israëlieten dat bewijs al spoedig vergeten en besloten zij de levenswijze en de zegeningen die God aanbood te veronachtzamen (Deuteronomium 31:27). De mensheid heeft constant besloten zich van Gods openbaring af te keren en de voorkeur te geven aan die weg die uiteindelijk naar ellende en de dood leidt (Spreuken 14:12; 16:25). Er is niets veranderd. Wij staan voor dezelfde keuze: God geloven en zijn wetten gehoorzamen of ongehoorzaam zijn.

Eeuwen nadat Israël afweek, dwong God Jezus' landgenoten niet Jezus Christus als de beloofde Messias en Zoon van God aan te nemen. Zelfs ten overstaan van ongelooflijke wonderen

die Zijn macht aantoonde, geloofden de meeste mensen nog steeds niet in Hem. Zij herhaalden de reactie van hun voorvaders. Nadat men verscheidene jaren lang Christus veel dramatische wonderen had zien verrichten, met inbegrip van het voeden van duizenden mensen (Mattheüs 14:13-21; 15:30-38), waren slechts 120 mensen voldoende overtuigd om de kern van zijn Kerk te vormen (Handelingen 1:15) - al zou Hij er later veel meer aan toevoegen.

Een onthullend incident was ook de reactie op de opwekking door Jezus van Lazarus uit de dood (Johannes 11). Verheugden de leiders zich erin dat Jezus iemand weer tot leven had gewekt? Bepaald niet! „En de overpriesters beraadslaagden om ook Lazarus te doden, daar vele der Joden ter wille van hém kwamen en in Jezus geloofden" (Johannes 12:10-11).

Christus' vijanden weigerden te erkennen dat deze wonderbaarlijke opstanding een teken van God was en zij besloten het bewijs te vernietigen door de onschuldige Lazarus te vermoorden. Binnen enkele dagen slaagden zij erin Jezus van Nazareth terecht te stellen. De meeste mensen zien zichzelf graag als ruimdenkend, dat zij niet antagonistisch of bevooroordeeld tegenover de waarheid staan.

Maar sommigen van dezelfde mensen die van Christus' wonderen op de hoogte waren riepen later om Zijn bloed.

Jezus wees erop dat sommigen zo verhard waren jegens God dat zij zelfs niet overtuigd zouden zijn wanneer iemand uit de dood zou worden opgewekt (Lukas 16:31).

De menselijke natuur is niet veranderd. Dezelfde vooroordelen blijven even diep geworteld in onze tegenwoordige tijd. Het is geen prettige gedachte dat een aanzienlijk deel van de mensheid zijn denken ten opzichte van God bewust verhardt. Toch gebeurt dat (2 Petrus 3:5). En de reden is eenvoudig. De natuurlijke denkwijze van de mens staat fundamenteel vijandig tegenover God (Rom. 8:7).

Daardoor is iemand wiens geest door die instelling is beïnvloed meer dan bereid manieren te vinden teneinde om Gods bestaan heen te redeneren.

Absoluut bewijs

Heeft God de mens ooit absoluut, onweerlegbaar bewijs van Zijn bestaan gegeven? Zal Hij ooit zo'n bewijs leveren? Het antwoord op beide vragen is nadrukkelijk "ja".

Ten tijde dat God het oude Israël uit Egypte leidde, deed Hij veel ontzagwekkende wonderen die Zijn bestaan, macht en beheersing over de natuurwetten aantoonde.

„En de Here zeide tot Mozes: Ga tot Farao, want Ik heb zijn hart en dat van zijn dienaren onvermurwbaar gemaakt, opdat Ik deze mijn tekenen onder hen tone, en gij aan uw kind en kleinkind kunt vertellen, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan en welke tekenen Ik onder hen verricht heb, opdat gij weet, dat Ik de Here ben" (Exodus 10:1-2).

Zij hadden hun bewijs, maar het verwaagde snel uit hun geheugen. „Zij maakten een kalf bij Horeb en bogen zich neer voor een gegoten beeld ... Zij vergaten God, hun Verlosser, die grote dingen in Egypte gedaan had" (Psalm 106:19-21).

Later gaf God hun door de woorden van Zijn profeten het bewijs dat Hij God was. Vervulde profetie toont op krachtige wijze de realiteit van God aan. Hij verklaarde: „Ik immers ben God, en er is geen ander, God, en niemand is Mij gelijk; Ik, die van den beginne de afloop verkondig en vanouds wat nog niet geschied is..." (Jesaja 46:9-10).

Alleen God kan grote rampen, de opkomst en ondergang van wereldrijken en zelfs het einde van een tijdperk nauwkeurig voorspellen - en die ook teweegbrengen.

De Bijbelse profetieën zijn een bewijs van God dat gemakkelijk kan worden geverifieerd. Een van de eenvoudigste manieren om de waarachtigheid ervan te controleren is de nauwkeurigheid te onderzoeken van de profetieën die betrekking hebben op de geboorte, het leven en de dood van Jezus Christus. Eeuwen voordat Hij werd geboren werden er aan de Hebreeuwse profeten verbazingwekkende details over die aspecten van Zijn leven geopenbaard. De nauwkeurigheid van die details bevestigen zowel de waarheid van de Bijbelse profetieën als het be-

staan van Degene die ze inspireerde. De reeds vervulde profetieën van Daniël zijn zo gedetailleerd en specifiek dat de bevestiging van de nauwkeurigheid ervan ons eveneens onweerlegbaar bewijs verschaft van Gods bestaan en waarachtigheid. God heeft beloofd dat de tijd komt dat de hele wereld getuige zal zijn van Zijn interventie. Ieder oog zal Jezus Christus zien wanneer Hij terugkeert (Openbaring 1:17, Mattheus 24:27-30). Veel mensen verwerpen de Bijbel en in het bijzonder de Evangelieën, omdat er zoveel wonderbaarlijke dingen in worden beschreven: dramatische genezingen, opstandingen, vuur van de hemel en spectaculaire visioenen, om maar een paar voorbeelden te geven. Zij geloven dat deze dingen onmogelijk zijn, omdat zij in strijd zijn met de menselijke ervaring en met de wetten die ons stoffelijk bestaan regeren. Helaas nemen zij de Bijbelteksten die wij zojuist hebben aangehaald niet in overweging: dat God de Vader en Jezus Christus voorbij de grenzen van de fysieke wetten kunnen opereren. Een God die het universum tot bestaan kan brengen kan zeker wonderen verrichten die tijdelijk de werking van de natuurwetten overstijgen.

Wat betekent dit? Geloven we de vele getuigen die God heeft gegeven of eisen we een bewijs dat Hij ons persoonlijk geeft voordat we geloven? Jezus' woorden aan Thomas zijn duidelijk ook voor ons bedoeld: „Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd? Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven" (Johannes 20:29).

Tot slot wat zegt de Bijbel van mensen die Gods bestaan ontkennen? “De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God” (Psalm 14:1).

Wilt u meer weten over dit onderwerp? Vraag dan de volgende gratis brochures aan :

“Bestaat God?”

“Evolution or Creation, which?”

“Who is God?”

middels een briefkaart naar UCG Holland Postbus 93, 2800 AB Gouda of via onze website: www.UGC-Holland.nl, via welke site u ook onze overige brochures kunt aanvragen.